

[Ivar Hansen]

mende skal pengene altså tilbage i en fond, men for det øvrige erhvervslivs vedkommende kan provenuet bare indgå i det almindelige statsbudget. Det er tilsyneladende forbigået SFs opmærksomhed, at det øvrige erhvervsliv også for øjeblikket slås med en række økonomiske problemer.

Aase Olesen (RV):

For en sikkerheds skyld vil jeg lige gentage, hvad vi tit og ofte har sagt fra denne talerstol, nemlig at når vi taler om værdistigninger på jord, tænker vi kun på værdistigninger ud over inflationen. Det har vi sagt så tit, men jeg er bange for, at jeg ikke fik slået det fast i mit første indlæg.

I anledning af hr. Ivar Hansens tale om analysen af, hvad der egentlig er værdistigninger, vil jeg gerne sige, at vi i vores analyse af, hvad der egentlig er værdistigning, netop er kommet til, at det er nok ikke rimeligt at tage bygningerne med; dette er også et svar til hr. Rahbæk Møller. Vi vil ikke afvise, at der kan være samfundsskabte værdistigninger på bygninger, men det vil være i så uhyre få tilfælde, at vi, når vi laver regler, nok i alt væsentligt må konkludere, at værdistigningerne knytter sig til jorden som den mangelvare, den er.

Det, der egentlig bringer mig herop, er det i og for sig ejendommelige, at socialdemokratiet og VS åbenbart er enige om at tage afstand fra den løbende beskatning. Jeg kan egentlig ikke begribe det, for jeg mener, det er helt afgørende for overhovedet at gå ind i dette spørgsmål. En offentlig prioritet skal jo ikke afdrages, og hvis den så heller ikke skal belægges med forrentning, vil det efter vores opfattelse føre til helt uholdbare forhold. Tag som eksempel to huse, der begge er vurderet til 500.000 kr., men som af forskellige grunde stiger helt forskelligt, nemlig til henholdsvis 600.000 kr. og 1.000.000 kr. Hvis den offentlige prioritet, som altså er af helt forskellig værdi i de to tilfælde, overhovedet ikke skal forrentes, vil det føre til tilstande med – populært sagt – penge under bordet, og jeg kan ikke forstå, at socialdemokratiet og VS ønsker sig den slags tilstande.

Wilhelm (VS):

Det sidste, fru Aase Olesen sagde, ligger ganske enkelt i, at når man fuldstændig ind-

drager kapitalgevinsterne, ser vi ingen grund til, at man undervejs skal lave en afgift på dem. Det vil netop være fuldstændig urimeligt for den familie, hvis ejendom tilfældigvis stiger til 1 mill. kr., at de ikke skal have mulighed for at blive boende dér, fordi omgivelserne – en S-togsstation, eller hvad det nu er – har gjort, at stigningerne er særlig store lige i det område. Det vil tvinge folk væk fuldstændig vilkårligt, til trods for at denne værdistigning efter SFs forslag i øvrigt bliver inddraget, når nogen forsøger at realisere den, og det er det, vi synes er væsentligt.

Lad os prøve at være lidt bagkloge og forestille os, at SFs forslag var blevet indført for ca. 25 år siden. Så ville afgifterne på de offentlige prioriteter i dag andrage omkring 20 mia kr. om året. Det kalder jeg at dræne boligsektoren. Vi er modstandere af, at boligsektoren drænes. Vi er modstandere af, at den drænes ved kapitalgevinster, som kan realiseres til andet forbrug, men vi er så sandelig også modstandere af, at den drænes til statskassen i form af en eller anden boligskat, og det ville den blive efter dette her.

SF er selv klar over, at det går galt, når folk når pensionsalderen, for de skriver, at da skal også forrentningen kunne indefrys. Ja men herre gud, hvis folk har ejet deres hus i 35–40 år, som de sædvanligvis har, før de når pensionsalderen, og hvis bare den almindelige inflation bliver fulgt på ejerboligområdet, vil de til den tid ikke eje mere end ca. 20 pct. af værdien; resten vil være offentlig prioritet. Den skal de forrente med 8 pct. Det vil sige, at de ikke kan tillade sig at leve mere end knap 3 år: så skal de enten stille træskoene, eller de skal forføje sig til et plejehjem, eller også er der simpelt hen ikke dækning for de offentlige prioriteter. Det er konsekvensen af SFs 8 pct.s afgift.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er helt enig i det sidste, og jeg håber, at SF nu har erkendt dette problem.

Men da der nu er draget et andet forslag frem, som SF fremkommer med senere, og da der ikke er gjort indsigelse imod det, regner jeg med, at jeg også må kommentere det. Jeg synes ikke, at SF skal have skyld for, at det er et dårligt forslag, de senere kommer med, med hensyn til landbruget. At vi så me-